

ΕΤΟΣ Α΄.

ΑΘΗΝΑΙ 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1899

ΑΡΙΘ 1

Ν. ΣΠΕΤΣΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΚΑΝΘΙΣ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ - ΤΕΡΨΙΣ

1899

Ν ΣΠΕΤΣΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ

Έτησία προπλ Δρ 8
Διὰ τοῦ μαθητῆ ε 6
Ἐξόμνητος καὶ τρίμνητος ἀνάλογος

ΑΚΑΝΘΙΣ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ—ΤΕΡΨΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
δις τοῦ μηνός.ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Ὁδὸς Σκουφᾶ : 30Α

Ο ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΡΩΜΑΙΟΙΣ

Ο ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ ὁ ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος πρῶτος μῆν τοῦ ἔτους, ἦτο παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις ἀφιερωμένος εἰς τὸν Ἰανόν· ἰδίᾳ δὲ ἡ πρώτη αὐτοῦ ἡμέρα, καθ' ἣν τῷ προσέφερον φοινίκας, σῦκα καὶ πλακοῦντα ἐκ νέας ἀλεύρου, οἶνου, καὶ θυμαίωματα. Πλὴν τούτου ἦτο ἡμέρα ἑορτῆς, διότι κατὰ ταύτην εἰ ἠπεικινούμενοι Ὑπατοὶ συνεδριούμενοι ὑπὸ τοῦ ἐπιευρημοῦντος πλήθους ἐλάμβανον κατοχὴν τοῦ ἀξιώματός των εἰς τὸ Καπιτώλειον, ὅπου καίοντες ἀρώματα ἴθυσιν εἰς τὸν Καπιτώλειον Δία δύο νεαροὺς λευκοὺς ταύρους. Ἐπίσης κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἰ Ῥωμαῖοι ἀντήλλασον συγχαρητήριους εὐχὰς διὰ τὸ νέον ἔτος καὶ κατὰ τοῦς Δημοκρατικῶς χρόνους δῶρα, ἕτινα ἀνέμαζον *strennae*, λέξις σημαίνουσα ἑλαφρὸν τι, ἰσχυρὸν, ὡς ἦταν αὐτὰ τὰ δῶρα των, ἕτινα συνίσταντο ἐκ σῦκων, φοινίκων, μέλιτος καὶ μικροῦ τινος νομίσματος *stips*, καλουμένου. Βραδύτερον ἡμῶς ὁ λαὸς προσέφερον εἰς τὸν Αὐγούστον καὶ εἰς τοὺς διάδοχους αὐτοῦ ὡς δῶρα, σημαντικὰ χρηματικὰ ποσά, εἰ' ἂν συνήθως ἀναγείροντο ἀγάλματα. Λέγεται δὲ ὅτι ἡ συνήθεια αὕτη τῶν δῶρων εἰς Ῥώμην, ἀνάγεται εἰς τὸ ἴθις, καθ' ὃ εἰ Ῥωμαῖοι καὶ εἰ Σαβῖνοι κόπτοντες κλάδους ἐκ τινος δάσους πρὸ τῆς Ῥώμης εὐρισκόμενοι, τοὺς προσέφερον εἰς τὴν θεῶν *Strenna*, εἰς ἣν τὸ δῶρον ἦτο ἀφιερωμένον· καὶ ὡς τεμαχίον τῆς μεταξὺ αὐτῶν εἰρήνης· ἴσως δὲ μάλιστα ἐκ

τοῦ ἀνόματος τῆς θεᾶς ταύτης προήρχετο ἡ λέξις *strennae* ὡς ἀπεκάλουν τὰ δῶρα των καὶ οὐχί ἐκ τῆς ἰνοίας τῆς λέξεως. Ὅπως καὶ ἂν ἔχη τὸ πρᾶγμα, τὸ ἴθις τῶν δῶρων παρὰ τῶν Ῥωμαίων ὁ χριστιανικὸς κόσμος παρέλαβε, καὶ μετεδιδάσθη εἰς τοὺς νεωτέρους χρόνους, παρ' ὅλας τὰς ἀπαγορεύσεις τῶν συνέλων καὶ τῶν πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, οἵτινες ἐθεώρουν τούτο, ὡς μετέχον εἰδωλολατρίας. Καὶ αὕτη ἡ Γαλλικὴ λέξις *étrennes*, ἡ σημαίνουσα δῶρα τοῦ νέου ἔτους, παράγεται ἐκ τῆς λατινικῆς *strennae*.

Δυστυχῶς ἡμῶς τὸ ἴθιμον τούτο, οὕτως ἡ ἀρχὴ εἶνε τόσον χαρίεσσα καὶ ἀφελής, ἔλαβε κατὰ τὸν νεώτερον πολιτισμὸν ἀνυπολογίστους διαστάσεις. Σήμερον παντοχοῦ, οἰονόηποτε βάρος καὶ ἂν ἔχη τὸ βαλάντιον ἐκίστου, τῷ ἐπιπέλλεται ὡς ἀπαράβατον καθήκον νὰ προσέβη τὸ δῶρον του εἰς πρᾶγμα ἢ εἰς χρῆμα, καὶ μόνον ἴσως ὁ Καρδινάλιος Διηθροῖς, ἠδυνήθη νὰ εὐρῆ τὸ μέτρον νὰ φιλοδώρησθαι πλουσίως τὸν ἐπιστάτην του χωρὶς νὰ ἀνοίξῃ πρὸς τὸ βαλάντιόν του, διὰ τῆς εἰλῆς ὥραίας προσφοράς «Σὺ δὲ δῶρα τῷ εἶπεν ὅσα μὲν ἐκλείψῃ καθ' ὅλον τὸ ἔτος.»

ΠΕΡΙ ΝΕΥΤΩΝΟΣ

Ο ΝΕΥΤΩΝ εἰς τὸν μεγαλύτερον σοφὸν τῶν νεωτέρων χρόνων, ἰγενήθη τὴν 25 Σεπτεμ-

ίαν ίζη θά ίτροποποιεί ίπί τή βαίειά τής τή-
ρας τών λαών. Έπί τής βραγγυραίου βαίειας
Αύτου ίτελίθησαν εί άρραβάνες τού Διαδόχου
ήμών Κωνσταντίνου μετά τής εισπής Αύτου θυ-
γατρός. Έάν ίζη θά ίβρατο πατριώς πρής τήν
τά δίκαιά τής ζητούσαν Έλλάδα και άλλια θά
ήτο σήμερον ή θεία τού θένος μας.

Λογίζομαι όμως πάντοτε εύχαις ότι άπο-
κώταται ως μέλλουσαν βαίειάσάν μας τήν θυ-
γατέρα τού μαγαλιέρου Αύτου μινώρχου, όστις
άνθήρηε τή τάνα αύτου ή άρραβία, έν προση-
λάσει πρής τού καθίκου, έν τή άγάπη πρής τήν
άνθρωπίτητα, και έν περιρρηχθεί πρής τήν τα-
πεινήν κολακείαν.

Ίστορικά σημασία άπέκτησαν εί λόγου, ως
ϊαπωνίαν είπε πρής τόν πρωτόδικον υίου του.
«Μάθε να ίπαιρέρης χωρίς να γογγύζεις.»

ΑΕΚΑΕΤΗΣ ΣΚΑΘΑΝΕΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΙΚΡΟΥΣ ΥΠΟ ΣΟΠΙΔΕ

Ο μικρός όντος σκαπινεύς ίθαλίειο
Μπαλμπουκέ. Ήκολούθει πω ως τυμπανι-
στής τόν Μίγαν στρατόν, όστινος λείψανά
τινα μόνον, ίπανήθησαν είς Γαλλίαν, μετά
τήν άτιχή, άλλ' ένδοξόν ύποχόρησιν είς
Ρωσίαν κατά τό 1812.

Θυραύωτορος πλείστον μεμνησισαίν-
των γερόντων, ήρώων τωσούτων ένδοξών
μαχών, ή Μπαλμπουκέ έδωσε πής έντός άεί-
γων ήρωών τούς ίπαύσαντας έν τού
στρατού.

Η ίστορία τού ήρωϊκού παύτου παιδίου
θά συγκινήσει πάντας τούς μικρούς ήρώων
ήνωγώτατος καθ' ήλ δείξη είς όδοίς ποία
άνηρογοθήματα όύνηται να διασπρήξη στρα-
τούτης, γνωρίζων τού καθίκον και έμπνεύ-
μενος υπό τού ένδοξου πρής τήν πατρίδα
ίρωτος.

Κατά τό 1812 ίπαύχεν είς τό θεν σύνταγμα
τής γραμμής, μικρός έκαέτης τυμπανιστής
ήτο παύς τού στρατού, όστινος τού άλιθίς όνομα
ήτο Φρολύτης, άλλά τόν έπίών εί στρατιώται
ίπωνόμαζιν Μπαλμπουκέ. Οπως είχε τή σώμα
τόσιν λεπτοφυής, τόνον ίσχυόν και ίψηλόν, ύπε-
βάστοζε εί τούτο κεραλήν εύτω μεγάλην, ώστε
ίκανώς έμείλαζε πρής τού άντικείμενον, όστινος
νος τού είχεν όδωσι τού όνομα. (1) Ο Φρολύτης
ή ή Μπαλμπουκέ, όπως ήθελετε, έν είχεν άλλο
τι άξιοπαρητήρητον. Ο άρχιτυμπανιστής έν
τόν πολυ ήγάπη και ευχήτατα έκραυε τόν ρυθμόν
είς τούς ώλους του διά τής μεγάλης σχιμαχί-
ρίβδου του, είς να κατάβη ως έλαγει, ή τέχνη
είς τή έκαστη του. Ο Φρολύτης ήτο ή διατακί-
δωσι τού στρατού και εί σήμερονί του, άρου
τού ίπαύζου πλείστα ένδοξότα παιγίδια, τόν
ίξιδωικόν άποκαλούντες όύτόν τεμπέλη, έν δε
παρρησιώτε τόν έλαγει κλαυθήρη.

Ήμέρον τινά, ήτο ή 12 Ίουλίου, 1812 ή
στρατηγός ή έδικαιή τήν ταίτηρχίαν, είς ήν έν-
ε τό σύνταγμα τού Μπαλμπουκέ, έλαβε παρή
τού Αύτοκράτορος τήν διαταγή να καταλόδη
θύν τινά, έβρισκόμεν ής τού άτίπερον μέρις
ύπερμεγίθους είς τήν τάφρον. Τήν τάφρον τούτην
ύπερήκοντε πυροβολείον, τέ ίπείον άρρησάζεν έ-
λοκλήρις σούχους στρατιωτών' όπως εί πρή-
σων είς τού μέρις, τού ύπεδείχθην υπό τού Αύ-
τοκράτορος, έπρεπε να καταλόδωσι τού πυροβο-
λείον τούτο. Τήν στιγμήν ίκαίην τού σύνταγμα
τού Φρολύτη έβρίσκατο παρή τής όχθος τής
Αυλια ποταμού, δώσι ή ίστορία, ήν είς άνα-
ήρη έλάμβανε χόρην κατά τήν είς Ρωσίαν έκ-
στρέψαν. Αίρησι βλέπουσιν έρχόμενος μετά
μεγάλου καλπόριος, ύπασιπστή τινε, έβρίσκα

(1) Σημ. Μπαλμπουκέ είθε ίψίλιου ή ίεραφαντίου
παγίλιος, τωσούταται εί σήμερονί πρής τήν
είς τή έλαγει έστειλε ρίβδου.

διαταγήν πρής μίαν έιλοχίαν να καταλόδωσι τού
έν λόγω πυροβολείον τούτο ήτο τολμηρά ίπι-
χείρησι και ήδύνάτο τις να στοιχηματίση ότι
θά κατεστρέφοντο περισσότεροι τών τριών τε-
τάρτων, είς ίκαίλων, όστινες θά άπιστείλοντο
ίκαί διά τούτο εί κυνηγοί παρή τήν άνδρείαν
αύτων και τήν τάλμη, ίθλίποντο σείοντας τήν
κεραλήν και ύφόντες τούς όμους «Στρατιώται!
έβρίσκατε ή ύπασιπστή, διαταγή τού Αύτοκρα-
τορος» και άνεχώρησαν.

— «Ας τού έλαγει, όμλους άδίδις είκε τότε
γέρων ύπαξιωματικός, έπιθίτων τήν λόγγην είς
τό έκρον τού όπλου του. Έμπρός, έν πρέπει
να περιμένη ή Καποράλος (1.) Οσον λίγει,
επρέπει να ρουθενήτε, έν τού άρρησιν εί ή-
σταγμαί.» Αλλ' έν τούτοις έδλοταζόν τινε ά-
κίμη' μάτην είς ή λογαγός είχε διατάξει τήν
άρχιτυμπανιστήν όπως παραλαμβάνων δύο τυμ-
πανιστάς προπορευθή κρούων τού πρώταγμα.
όυτος ήμνε στερηζόμενος επί τής μεγάλης αύτου

(1) Σημ. Η ίπαστορία πρήτ Caporal είθετε παρή
των στρατιωτών του είς τόν Ναπολιόντα τόν Α'.

ρίβδου, κινών τήν κεραλήν και ήμιστα διατεθει-
μένος πρής ύπασιπτή.

Ο Μπαλμπουκέ, καθήμενος επί τού τυμπά-
νου του, τούς όφθαλμούς ίχων ύφωμένους πρής
τόν άρχηγόν του ίσούριζε ήχον τινά και έκραυε
τόν ρυθμόν αύτου μετά ζυροβήτατος διά τών έκ-
αύλων, έτε διά τρίτην φοράν άκούη τόν λογα-
γόν να ίπαναλαμβάνη τήν διαταγήν είς τόν άρ-
χιτυμπανιστή, χωρίς όυτος να φαίνεται πλεί-
οτερον πρήθ.μους πρής άναχώρησιν τότε ή Μπαλ-
μπουκέ ίγείρεται, κρημ τού τυμπανίου είς τού
πλευρόν του λαμβάνει τή πλάκτρα του, και
διερχόμενος πρής τού άρχιτυμπανιστού, τόν προσ-
βλίπει από κεραλής μέχρι ποδών μεθ' ύπερη-
φανίος και άποβίδων είς αύτόν διά μίος μόνης
λέξεως. Έλας τής έβρει, είς είχεν είς τήν καρ-
δίαν τού λίγει. «Έμπρός λοιπόν, Άρχιτυμ-
πίλη!» Ο άρχιτυμπανιστής ύψή τήν ρίβδον
του, άλλ' ήν ή Μπαλμπουκέ επί κεραλής τής
έιλοχίας έκραυε τού πρώταγμα ως φραήρη. Οί
στρατιώται, είς τού θέημα τούτο έρωμώσι κατόπιν
του τρήγοντες, πρής τού ελεύθερον πυροβολείον.

(ακολουθεί)
Η. Α. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ φ. φ.

ΣΤΗ ΚΡΗΤΗ

Τώρα που γιγοντόσωμο γερό σαν τή βουνά σου,
Θρεμένο στις Έλευθερίας και στού φωτός τή γή.
Σούρχεται βασιλόπουλο και τις άύτονομιάς σου
Στά χέρια του κρατι

Σημαία άσπρογάλαζη, πούχει σταυρό για στέμμα
Και λίγο χρώμα κόκκινο μ' έννοια μικρή,
Για νανε άλυσμόντω τού τυμπάνου αίμα
Που χύθηκε γι'αυτή. . . .

Θαρρῶ, σὲ τέτοια ἀνάστασι! καὶ κόκκαλ' ἄγισμένα,
Τῶν μαρτύρων πούκισαν γιὰ τὴν Ἐλευθερίᾱ!
Θάναταλλίσουν καὶ θά' ὀθανθοῖν . . . πῶς ἄδικα θαυμένα
Δὲν εἶν' στὴν ἐρημιᾱ.

Θαρρῶ πῶς βλέπω στρατιὰ πολέμιστῶν νὰ βγαίνει
Μέσω ἀπὸ τὰ μνήματα τῆς Κρήτης τὰ ἱερὰ
Γιὰ νὰ παρασταθῇ κι' αὐτῆ, στὸν ἕμνον ὅπου φέλλει,
Σὲ Σίνα Ἐλευθεριᾱ.

Κι' ἀνάμεσα στοὺς Σφακιανοὺς ἢ κατὰ ἑκὶ στὴν Ἴδη
Κοντὰ στοῦ Ἀποκόρουμου, τὰ ἀτρόμητα παιδιὰ
Τὸν Ἐσλεν . . . τὸν Τριγγέτιαν μας . . . καὶ τοῦ χουσοῦ Πραϊδῆ
Τὴν ὄψη τὴ γλυκειᾱ . . .

Πῶς ἄθελα, προσκύνημα, στὸ χῶμα τ' ἄγισμένο
Στὸ χῶμα' ὅπου εἰβήθηκε μ' αἷμα μαρτυρικό,
Νὰ κάμω . . . κ' ἕνα δάκρυο ἀπ' τὴ καρδιὰ βγαλμένα
Νὰ χύσω εἰς αὐτό.

Πῶς ἄθελα λίγ' ἄγρια χορτιάρα νὰ μαζέψω
Ἄπὸ τὴ γῆ ποῦ ρήμωσε καὶ μάθρισε ἢ φωτιᾱ
Κ' ἕνα στεφάνι ἀθάνατο, στοὺς μάρτυρας νὰ πλέξω
Τοῦ νέου Γολγοθᾱ . . .

Ἄλλοίμονο! Πόσα παιδιὰ καὶ μάννες πιερασμένες
Χαμένη θὲ νὰ ἔβρουνε τὴν πρῶτη τους φωλιᾱ . . .
Ἦ! σὺ γλυκειᾱ Ἐλευθεριᾱ! γιὰ μέρες προσομένῃ
Δὲς τους παρηγοριᾱ.

Κατένα κῆμα τοῦ γιολοῦ παρακαλῶ νὰ φέρῃ,
Ἦ Κράτη μου δὲν χυθῆ' στὴν ἀμορφῆ σου ἀκτᾱ,
Τὴν θερμότητά μου εὐχῆ: πάντ' ὁ θεὸς ὅς νὰ σκέπη
Τὸν νέον Ἄρμαστῆ.

ΝΙΚΟΣ ΣΠΕΤΣΕΡΟΠΟΥΛΟΣ
Μεθυστῆς

ΒΟΡΕΙΟΝ ΣΕΛΑΣ

(Ἐκ τῆς ἐπιθυμητικῆς τῶν ἑὸν κίσησι).

Μεταερωλογία ἀνατηρήτης ἔλαμα γυγαν-
ταιας προΐδου· ἄλλ' ὡσαύτως εἰς τὴν ἐπι-
στήμην ταύτην ὑπὲρχουσι εἰσὶ πολλὰ τὰ
πικροτὰ καὶ ἀμφίβολα σημεία. Ἀπὸ μακρῆς
τῆς σειρῆς αἰώνων παρετηρήθησαν μωροῦδοι μορ-
φαὶ Βορείου οὐρανοῦ ὑπὸ ἀνδρῶν οὐρανῶν, ἢ καὶ
ἀπλῶν περιέρχων, καὶ ὅμως τὸ φαινόμενον ταῦτο,
τὸ τέσον ἀσταθῆς ὄσον καὶ λαμπρὸν, ὡς νῦν
τις Πρωτεύς, μετασχηματίζεται ἀδιαιδέτως.
Ἐφαίνεται πάλαικα ὑπὸ τέσων ἄλλοιων σχή-
ματα, ὥστε πρὸ αὐτοῦ ἡ ἐπιστήμη εἰσὶτε δι-
σταθῆι, τορῖσεται καὶ ἐμολογῆι τὴν ἀδυναμίαν
τῆς. Ἄλλ' ἐν ταύτοις ποῖον μετώρον προσελ-
κως πλείοτερον τὰ βλέμματα, ποῖα οὐρανία
ἐμφάνεισ ἔδωκε γίνεσθαι εἰς περισσότερας χα-
ρίεντας ἢ τρομακτικὰς μῦθους, κατὰ διαφόρους
χρόνους καὶ τόπους; Πρὸ παντός πρέπει νὰ πε-
ριγράφωμεν τὰς μορφᾶς, ἕς συνήθως παρουσιάζει
τὸ οὐρανόν, τὸ πρῶτον ὅμως εἰς ἑστῶς ἀσχηρῆς
δίετι ἀπλῆ περιγραφή τῶν ἀπερριθμένων μορφῶν
του, ἕμιστο θὰ διεφύτιζε τὸν μὲ ἔξ ἰσῆς ἐπι-
λέξωκα γνωρίζοντα αὐτὰ. Οὕτως θὰ περιρριθώ-
μεν νὰ χαράξωμεν μόνον δι' ὀλίγων γραμμῶν τὸ
ὄψμα ἀπλῶς, ὅπως παρὸχρωμεν ἰουαῖν τινε.

Αἱ περιγραφαὶ τοῦ βορείου οὐρανοῦ παρ' ἑκεί-
νων, εἰτις ἐπισκέψθησαν τὰς ἀρκτικὰς χώρας,
εἰνε πομπληθῆς, καὶ εἰρήσει τις αὐτὰς εἰς
πλείοστα ἔργα τῆς φυσικῆς καὶ σχεδὸν εἰς πῶσαι
τὰς περὶ μεταερωλογίας πραγματείας· δυστυχῶς
ὅμως αἱ εἰκόνες αὐτῶν παρῶνται τὸ αὐτὸ ἀπο-
τέλεσμα τοῦ φαινομένου, ὅπως προσπαθεῖται νὰ
ἀναπαρριθῆται.

Καταπλήσεται τις, θαυμάζει, ἐφ' ὅσον δια-
κεῖ ἢ ἀνάγνωσις, ἄλλ' ἔρω ἀναγνώστῃ καὶ τῆ
τελευταίαν γραμμῆν οἶδεν σχεδὸν πλείον ἑναπο-
μένει εἰς τὴν μέσην αὐτοῦ ἀπερριθλάστω,
ὅπως οὐρανὸς φωτίζομενος πρὸς στιγμήν ὑπὸ
λαμπρῆν πυροτεχνήματος, ἀποδύει καὶ πάλιν
οὐρανοῦ, εἰθὺς ὡς ταῦτα ἀποδύειθῃ. Τὰ εἰς τὴν
Γαλλίαν κατὰ διαφόρους ἰσοχῆς ἀναρριθῆς οὐρα-

εἰνε κατὰ γινάσκον κένον ματρῆς λαμπρῆν ἔρω
θρηλαρῆς τις λάμψης φωτίζουσα μόνον ἐπιπολαίως
πως τὸ βέριον μέρος τοῦ στερεώματος, ἰδοὺ τὸ
πῦν. Ἀναρριθῶνται, εἰ καθ' ἡμέραν φησίνουσι τὸν
ἕλιον διόρμενον εἰς τὰ κλίματα ἕμιν καὶ οἱ ἐυ-
τυχότεροι ταύτων, εἰτις τὸν θαυμάζουσι ἀνα-
τέλλοντα, θὰ παρετήρησαν ἀποχρήσεις πλου-
σιωτέρας καὶ παίγνια φωτῆς θελατικώτερα.
Ἄλλὰ καὶ εἰς αὐτὰς εἰτι τὰς βορείους ἡπειροὺς
τὸ οὐρανὸν εἰν ἐμφανίζεται πάντοτε διὰ τῆς αὐτῆς
μαγαλεπρεποῦς ἀκτινοβολίας. Ὅπως θαυμάσιος τις
ὠραῖον οὐρανόν, καὶ συνεχῶς, ὀφείλει νὰ ἐκλέξῃ
τὸν χρόνον καὶ τὰ μέρη, διὰ ταῦτο εἰ περιγρα-
φαὶ ἕμιν θὰ περιρριθῶσιν εἰς τὰς μάλιστα προ-
νομισίχους ζῆνας.

(ἀκολουθεῖ)

P . . .

Ἡ ΝΕΟΤΗΣ ΤΟΥ ΒΕΡΝΑΡΔΙΝΟΥ ΣΑΙΝ ΠΙΕΡ

Ὁ Ἰάκωβος Βερναρδίνος Σαιν Πιερ, εἰνε εἰς
τῶν θελατικώτερων συγγραμμάτων τοῦ ἑκατῶ
ἔτους αἰῶνος. Ποιητῆς καὶ χριστιανὸς φιλόσο-
φος ἦμα, θαυμάσιος ἐκ τῶν καταχρήσεων τοῦ
πολιτισμοῦ καὶ τῶν λακίων τῆς κοινωνίας, ἐν
μέσῃ τῆς ὁπίας εἴχῃ, προσεπέθετο παντὶ ὄντι νὰ
ἐκανερίσῃ τὸν αἰῶνα αὐτοῦ πρὸς τὸν θεόν
καὶ τὴν φύσιν, ὡς μόνον σωτηρίαν καὶ
βελτίωσιν. Πρὸς τὸν σκοπὸν ταῦτον ἐγγραφε
μεταξὺ ἄλλων, ἔργον λαμπρὸν, «Μιλῆται
τῆς φύσεως» ὃν κατεδοικνύει εἰς τὴν
φαινομενικὴν ἀποξίαν τοῦ κόσμου, τὴν ἐν-
νοιαῖον **Προνοίας** παντοχού παρουσίας. Τὰ
νοήματα τοῦ ἔργου ταύτου, ἡ ποιητικὴ

φαντασία, ἴδια δὲ ἡ ἀπαράμιλλος αὐτοῦ γλώσσα, ἡ πλήρης χάριτος ἀνθρωπότης καὶ εὐγενεία, ἡ ὡς διὰ μαγείας παρουσιάσα τὰς σκηνὰς τῆς φύσεως, τὸν κατέταξε εταξὺ τῶν πρώτων συγγραφέων· τὸ δὲ μικρὸν ἀριστούργημα, τὸ **Κατὰ Βαυλον** καὶ **Βιργινίαν**, χάριεν καὶ ἀφελὲς εὐδύλλιον, ἀποικλοῦν μέρος τῶν **Μελετῶν**, διαλαμβάνει ὡς βασιλεὺς μαργαρίτης ἐν μέσῳ τῶν μυθιστορημάτων ἐκείνων τῆς ἐποχῆς, καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τὴν Ἀθανασίαν. Ἰδωμεν ἥδη, ποία ὑπῆρξεν ἡ παιδικὴ ἡλικία καὶ ἡ νεότης τοῦ ἀριστοτέχνου τούτου ζωγράφου τῆς φύσεως, ὅστις εἶχε τὸ θάρρος καὶ τὸ εὐτύχημα ἐν μέσῳ αἰῶνος ἀπίστου νη̄ ἀμιγῆ περὶ **Θεοῦ**, μετὰ τσαούτης ζήσως καὶ ἀγάπης.

Ὁ Βερνερδίνος Σαίν Πιέρ ἰγωνίη ἐν Ἀδερν τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1837. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ Νικόλαος Σαίν Πιέρ, εἶπεν ὅτι ἦτο γένος ἀρχαίας εὐγενοῦς εὐγενείας καὶ περὶ τούτου ἠγάπη νὰ ἀμιγῆ εἰς τὰ τέκνα του. Ὁ Βερνερδίνος ἦτο πεπρωτισμένος μὲ φαντασίαν λαμπρὰν καὶ εὐαίσθησαν ζωηροτάτην· εὐχρησία δὲ καὶ τὸ αἶσθημα τῆς δικαιοσύνης συνελήθη τὸν χαρακτηροῦ τοῦ παιδίου. Ἡμέραν τινὰ περιστατόμος εἰς τὴν κέρμωσιν τῆς μητρὸς του, ἠγάλλετο ὅτι ἱερίαι νὰ συνοδεύσῃ αὐτὸν εἰς τὸν περίπτου, ἀλλ' αἴφνης ἡ παιδαγωγὸς αὐτοῦ εἰσελθούσα τὸν κατογγέλλει ὡς διαπρόζοντα μεγάλῃ ἀταξίᾳ. Ὁ μικρὸς ἐνατάης παις ἐπὶ τῆ ἀδίκῃ ταύτῃ κατηγορίᾳ, ἐξανίσταται καὶ πλήρης θέρους, δικαιολογεῖται τὸ πρώτον ἠπίως· ἀλλ' ἰπεὶδὲ ὅλα τὰ φαινόμενα ἀμιγῆ ἐναντίου του καὶ ἂν ἱσχυρίζοντο αἱ δικαιολογήσεις αὐτοῦ, ἐξηργεῖται καὶ ἐκ τῆς συνομιλίαις τῆς ἀθωότητος του παραφερόμενος, ἀποικλεῖ τὴν παιδαγωγὸν φούστριναν. Ἡ κυρία Σαίν Πιέρ ἀπορήσασα ἐκ τῆς ζωηρότητος ταύτης, ἦν κατὰ πρώτην φοράν ἐβλέπει εἰς τὸν ὅλον της, ἰδιώρως καλὸν νὰ τὸν τιμωρῆς, μὲ παρελμβένονα αὐτὸν εἰς τὸν περίπτου· καὶ δούτι ἐπεὶ

τῆς ἐτέχης διὰ τῶν ἐπιτάσεων καὶ τῶν δεκρῶν του ἀπερῶσαι νὰ τὸν κλείσῃ εἰς ἐν ἐκμῆτιον. Ὁ Βερνερδίνος ἀποκλείει τὴν εὐχαρίστησιν, ἢν προσέδρα καὶ καταδικασθεὶς ὡς ἐνεχῆς ἐσάλματος, ὅπερ ἂν ἴπραξε, θεωρεῖ τὸ αἶσθημα τῆς μητρὸς του ἀδικον καὶ ἀδικαιολόγητον· πλήρη ἔμως ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν Θεῖαν Δικαιοσύνην, ὁ μικρὸς φυλακισμένος γονυπετεῖ καὶ ἄρχεται ἰσόμενος μετὰ τσαούτης θερμότητος ζήσως καὶ πίστεως πρὸς τὸν Θεόν, μετὰ τσαούτου ἐνθουσιασμοῦ, ὅτε θεωρεῖ ἀειστάτως ὅτι εἶναι ἀδύνατον ὁ ἀνάστατος Ἐκείνος τῆς δικαιοσύνης κριτῆς νὰ μὴ φανέρωσῃ τὴν ἀθωότητά του, ἐπὶ ἐνός μεγάλου θείου ἀγαθού. Ἄλλ' ἔμως ἡ ἔρα τοῦ περιπτου προσγγίζει τὸ θεθῶμα ἂν φαίνεται, ἐπὶ ὅ δὲ δυνὴ ἀπελευθερὶα τὸν καταλαμβάνει καὶ ἄρχεται νὰ μεμφομερῆ κατὰ τῆς Θεῖας Προνοίας κατηγορεῖ Ἀλήθην ἐπὶ ἀδικίᾳ καὶ ἐν τῇ βιβλίᾳ αὐτοῦ συνείκει ἐκφωνεῖ μετ' ἀπορήσεως· Θεὸς δὲν ὑπάσχει! Ἄλλ' ἐπὶ ἀπελευθερὶα ἐκείνητος παρὰ τὴν θέραν ἐκείνην, ἦν τὰ φέλλια ἡ προσυχὴ του δὲν ἰδιώθη, νὰ διαρῆξῃ καὶ ἐβλάζετο εἰς τὴν σάφην ταύτην μετὰ μεγάλης πικρίας, αἴφνης, ὁ ἕλιος διασχίζων τὰ νεφρῶ, ἔτινα ἀπὸ πρώτης περιότου μεγαλοχελικὸν τὸν οὐράνιον θέλον, ῥίπτει μία ἀκτίνα φωτός, πρὸς τὸ δικτυωτὸν περίφραγμα τοῦ παραθύρου του. Τότε ὁ μικρὸς ἀπίστος εἰς μόνην τὴν Θεῖαν τῆς ἀκτίνας ἐκείνης, τῆς αὐτολαμπρῆς καὶ ἀσπίδου, αἰσθάνεται ἅπανα τὴν ὑπαρξίν του νὰ φέσῃ καὶ ὁμῶν μετ' ἀκούσιως κινήσεως πρὸς αὐτό, ὑφὲρ τὸ βλέμμα πρὸς τὸν οὐράνιον καὶ φωνεῖ μετ' ἀρῆτους συγκινήσεως· Ω! ὑπᾶσχει Θεὸς! Εἶπε, ῥιθίεις εἰς τὰ γόνυα διαλύεται εἰς ὄαρος.

ΛΙΚ. ΖΑΡΚΟΥ.

(*Αναλ.θεῖ)

ΡΟΔΟΛΦΟΥ ΑΙΝΔΛΟΥ

BALDVIN

Μετᾶφρασις ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ

ΤΙΘΟ

Κ. ΒΕΚΙΡΟΦΑΝ

Καθηγητοῦ.

Ὁ Γεώργιος Φέρδης ἑστὶ καιροῦ, ὅτε φροντίων ἑστὶ ἐπιπένης ἐπιπένης, ἔμως ἐπιπένης καὶ διασπορῆς τὸ μέγανον του μετὰ πάσης πηλητελείας καὶ κομψότητος. Εἶχε πολλὴν τὴν πείραν τῶν ταύτων καὶ πολλῶν ἀνθρώπων ὅστε καὶ αὐτὸν ἰγωνίη ἦτο τίθεν πλάστος, ὅτε καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Νιῶ Ἰόρκος τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἀελλῶνα πρὸς τῆς μεγάλης του περιουσίας, καὶ ἂν εἶχε τίποτι εἶλο νὰ ἀμνησ πρὸς τὰ διασπορῆς καὶ νὰ ἐκπληρῶ τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς ἀχρηστίου φαντασίας του. Ἰπὸ τσαούτης ἐφους ἔτι εἶναι δίσκλητον, ἴδιος ἔταν κατωαί τις ἐν Περιούτις νὰ ἀποκτεθῆ τις εὐφραν αἰφρῆς ἐξαρτίου φηλοκαίας.

Ὁ Φέρδης εἶδατε τὰς συμβουλάς ἐξέχου καλλιτέχνου ἐπὶ πληρωμῇ ἐνοητοῦ πάντα κατόπι ἀπισηχῆσαι τὸς καλλίτερως περιπυτὸς ἐπιπλοποιεῖς, καὶ ἰδιώκει ἀπερῶσαι πύπλισιν, εἰς τὸν τῆς ἐκαλόρησῃ τῆς οἰκίας του ἐπιμελούμενον ἄρχιργάτην.

Τσαούτοτρόπως ἀπελευθερὶα μόνου τῆς συμβουλάς τῶν καλλιτεχνῶν καὶ ἐπὶ τῆς χυθείας καλλιτεχνῆς εὐγενείας κατόρησε νὰ εὐφρασῃ τὸ παρὰ τὰ Ἠλέσια Πηδῶ μέγανον του κατὰ τρόπον κινούντα τὸν γανκὸν θαυμασμόν καὶ φέσιν. Ὅτε συντελέσθη πῶλον ὁ στολισμὸς τοῦ μεγάρου καὶ οὐρανὸν τὴν ἀτάλληλον τοποθέτησιν αἱ μεγάλα κρητὸλλίεις καθῆραται καὶ αἱ πολυτελεῖς περικαὶ τάπητες, τὰ ἀγάλματα τῶν πρώτων γλυπτῶν τῶν Περιούτων καὶ αἱ εἰκόνες τῶν ἐξοχητέρων ζωγράφων καὶ ἡ σαρτίς ἐκείνη τῶν μιερῶν κομψοτεχνημάτων, εὐρίσκει κατ' ἀρχῆς ἐχρηστέτην νὰ θεῖται καὶ τοῦ salon à la renaissance καὶ τοῦ fumoir à la Louis

quatorzième καὶ τοῦ salon, τοσοοοοο κ. τ. λ. καὶ τῆς ἐφαίνοντο ταῦτα πάντα εὐχῶν ἰργων τῶν χιρῶν του, ἀλλὰ ὁ κέρως δὲν ἰβράδουε νὰ ἐπιπέθῃ καὶ ἔλλα καὶ ἡ ἡμέρα καθ' ἦν ἐβαρύνθη καὶ αὐτὰ τὰ ἀλόγη τοῦ εὐγενεοῦτου αἵματος, ἐπὶ ἡ εἶχον ἐξοδέσει περιουσίαν.

Ὁ Γεώργιος Φέρδης μελύνει ἐφῆρτε καὶ ἐφαίνοντο ὡς τέλειος Γευθῆσαν ἐν τοῦτοῖς ὅτε ὅλοι οἱ συμπατριώται τῶν Βορειοαμερικανικοῦ ἦτο αἷς χρυσῆθρα ἐκ τῆς κοινῆς μητρὸς γὰρ ἐκαστόφανετος τὴν περιουσίαν, ἦν ὁ αἷς ἐν μισῷ χυσομαμάτων ἐξαιελλάζον ἐν Περιούτις. Ἐκαλοεὐφρασαν ὡς εὐγενῶ τος· τίμα πάντα ἐκατομμύρια δολλέρια καὶ ἐπὶ ἡ φέμῃ ἦτο ἀληθὴς ἐπιστοπία καὶ ἡ ἐπιπέθῃ. ἦν εὐφρασαν ἐν Νιῶ Ἰόρκος ἀμνησ βελούιας ἐν ἐπιστοῦτον ἐνὸπιον μεγάλου περιουσίαν. Τσαούτος ἂν ὁ Γεώργιος καὶ εὐφρασαντο μόνου εἰς τὰ πρηνεκατέρη περιουσιόζησε ἐπὶ ἂν ἀμνη τῶν ἐχόντων κέρωςτα μόνου τῆς ἐν Περιούτις ἀμερικανικῆς ἀπικίας καὶ ἂν εἶχε παρὰ νὰ ἐκπέθη κέρωσιν ἄλλ' εἶχε ὁ Γεώργιος εἶχε πολλὰς μιερσπορητοῦσιους ἐκαστοῦ, εἶχε ἐκαστοῦσιους μεγάλῃ καὶ πολλὰς δικημοσῶς εἶχον, ἐπὶ εἶδμαί κέρως ἀπέθλεπον εἰς τὰ ἀπομιακά του προσόντα ἀλλὰ μόνου εἰς τὴν περιουσίαν του. Παρετήρησιν ὅτι ἔταν τὸν ἐκαλόρησαν τῆς ἐκῆτσιν κατόπι χυθέντα. Ἡμέριε πάντα νὰ συνοδεύ τὸς κνημῶνας του ἐκ τῶν μιερῶν χρηματικῶν ἀμνησιῶν του, ὅτε τὸν ἐπιπέθησιν ἐπὶ πάντοτε ἔβλεπον νὰ ἐκαλόρησαν παρ' αὐτοῦ καὶ ἐκαλόρησαν μετὰ πικρίας ὅτι ἂν εἶχε κινῆσαι εἶλον ἀληθὴ κινῆσαι ὅτε νὰ ἠγάπη τὸν Φέρδης ὡς ἀπομῶ. Ἡμέριε τια ὅλων νὰ δικημοσῆ τῆς πίστιν κινῆσῃς τις ἀνωτέρως τάξως ἐκαλομοσῶς νὰ γίνη κέρως Φέρδης, εἰδέουκε διὰ τινος φέλου του ὅτι εἶχας τὴν περιουσίαν του εἰς τὸ χρηματιστήριο καὶ μετὰ εἰς μετὰ τινος ὥρας εἰς τὴν οἰκίαν τῆς εὐραν εἰρωνικῆ μιερῶματα ἀντι συλλογητερίων καὶ ἡ διασπορῆ καὶ αὐτῶν τῶν ἀμνησιῶν τῆς εἶχε μετὰβλήθη. Ἐνωσῶς τὸ βέβαιον εἰς ὅ θὰ ἐκπέπτι, ἰσχυροσιν ἐξερῆμενος νὰ τιμῆτ καὶ αὐτὸν τὸν κνημῶν τῶν ἐκαλομοσῶν του. Ἐκαστοῦ ὁ βίος του

κατίστη ἴτι καθημιότινος καὶ αἱ σχέσις τοῦ λίαν περιωρισμένης.

(Ἰουλιουθι).

ΠΟΙΚΙΛΑ

Μεταξὺ τῶν ποιητῶν τῆς Γαλλίας, τῶν ἀσχοκλήθων εἰς τὸ βουκολικὸν εἶδος, ὁ Ρακάν ἦτο ὁ περιωριστὴς ποιητὴς τῶν Κυριῶν, ἀλλ' ἦτο τῶν ἀρετῶν πάντοτε ὡστε καὶ χωρὶς τὰ τὸ θέλη διασκέδαζε τοὺς πάντας. Ὁ μάγος Κορδινάκιος Ρισαγιὰ ἤρθενατὸ νὰ ἀκούσῃ τὰ ἀνάκτορα αὐτοῦ καὶ ἐγγίει μέχρι θυρίων πολλῶν. Ἦσαν δὲ τισὶν μὲλλον ἀκούσῃ πάντα ταῦτα ἀθροῦν ὁ βραχέσιμος ποιητὴς εἰς ἐβλίνατο νὰ προσφίη δὲ γράμματα τοῦ ἀφραθῆτον· τὸ C, καὶ τὸ r, αἱ δὲ ἰσπανοκαθελόντες αὐτὰ ἱμνῶντο τὴν προσφίη του.

Ὁ Ρακάν ἐλάχθη αἰς μέλος τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, ἐπρόκειτο κατὰ τὸ εἶθος νὰ ἀπαγγεῖλη τὸ ἐγγράμμα ἱαίνου, οὕτως ἐλάμβαν τὴν θείαν. Τὸ πρῶγμα ἦτο ἄξιον περιωριστοῦ, δι' ἣ καὶ οὗο τὸ Παρλι ἱσπεύει μὲ ἀκούσῃ τὴν ἀγέροντων.

Ὁ Ρακάν ἔλαθε ἀσθησιῶν, ἀνέλθεν εἰς τὸ βῆμα, ἱσταύρωσε τὰς χεῖρας καὶ ἔμεινε σιωπῶν· ἀλλὰ τέλος ἐνθουραθῆς τὸν λόγον, δι' ἃν ἦτο ἐπὶ τοῦ θέματος, ἔλαθε τῆς ἀνωμοιοτησίας, ἢ παρσῆρατον εἰς τὸ ἀρρατῆρον, μὲ ἀταρξίαν μεγάλην ἱσπρον ἐκ τοῦ θελακίου του κατεξοχισμένα τεμάχια γῆρον καὶ εἶπα μετ' ἀρελίας.—Messieurs je comptais vous lire ma harangue, mais ma grande levotte l'a touté málthonné; là voilà, tenez—on te que vous joullez, car je ne le sais point par cœur, et je nen ai point de copie.

Τὸ ἄπειρον πλῆθος καὶ αἱ τεσσαράκοντα θίλοντες καὶ μὴ ἔμειναν ἐθαροσσημέναι μὲ τὸ λογάριον τοῦ νέου τούτου Ἀθανάτου, Ἀλλ' ἂν ἔλασαν ἓνα φιλολογικὸν λόγον, διασκέδασαν ἑμῶς καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἰσπανοκαθελόντες τὸ ἀνάκτορον.

Ὁ αὐτὸς ποιητὴς ἡμέραν τινὰ παραίων ἱσπρος νὰ ἰσπισκερῆ φίλον του εἰς τὴν ἐξοχὴν τοῦ ἵππου τὸ μισοτόγιόν του, καὶ ἠεργάσθη ὡς ἀρρατῆρος ὡς τὸ λάδῃ· ἀλλ' ἂν τοῦ ἦτο εὐκολόν νὰ κατῆθη τοῦ ἵππου δὲ τοῦ ἦτο καὶ διὰ τὰ ἀνοσθῆ. Ἀρῶν λοιπὸν εἰς μίτην ἀνεξήτησον εἰς τὴν μεγάλην ἄλλο βάρηον τι, ἢ ἄλλο ἀντιπῆρατον, ἵνα τῆ βίηθις αὐτοῦ ἱσπρῆσις μὴ εἰρήν τοουτοῦν, ἠεργάσθη νὰ ἐξοκαλυθῆται τὸν ὄριμον του πιθῶς, κρατῶν τὰ θῆνα τοῦ ἄλλοῦ ἵππου του καὶ ἐγγίει αὐτόν· ὄρατος ἑμῶς πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ φίλου του, εἶρε πρὸ τῆς θύρας αὐτοῦ, τὸ ἱσπρῆρατον.—Α' εἶπαν, εὐχαριστημένως ἰδοὺ τέλος πάντων τὸ εἰρήσκω, ἔνι εἶνε μὲν ὡς τὸ ἔβηλον, ἀλλ' ἰπὶ τέλους εἶνε καλόν.—Καὶ ἀνεβῆον ἐπὶ τοῦ ἰδωλίου ἐσῆρατον εἰς τὸν ἵππον του καὶ ἀνεχώρησε καλπίζων παρσῆδος, λαρομῶν τὸν φίλον γῆρον τοῦ ὄρατον, διατρίβει τρεῖς λέγας πιθῶς ὡς τὸν ἴδῃ—

Ὅλοι αἱ μεγάλοι ἄνδρες ἔχουνε τὰς ἀδωμοίας των ἢ ἀδωμοία τοῦ στρατηγῶ P... ἦτο νὰ ἰσπρῆρατον γῆρον φιλολογικῶς καὶ μέλιστα τῆς Ἑλληνικῆς φάινεται μυθολογίας. Ἐσῆρατον τινὰ ἀρῶν ἱσπρῶν ἀμῶντα περὶ στρατηγικῆς εἰς τοὺς περιωριστῶν αὐτόν φίλον, ἱεργῆσι, καλὴν νύκτα πᾶς εἰχρασι φίλοι τοὺς εἶπε: Παραίτω πόρα εἰς τὰς ἀγάλλας τοῦ Ὀρῆρας—Ληρομῶντα ἵνα M, στρατηγῆ μου, τῷ εἶπε μαιδῶν ὁ ἰσπρῆρατον τῶν.—Ah! c'est ça. Je vais aux bras d'Orfou: ἰσπανοκαθελόντες τὸ πρῶγμα του καὶ ἀνεχώρησαν ὁ ἄνδραϊος στρατηγῆς, ὁ ἔχων καλὰς σχέσις, μόνον μετὰ τοῦ Θεοῦ Ἀρεως.

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΔΕΚΤΗΣΙΝ ΠΡΟΒΑΗΜΑΤΩΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΛΟΓΑΡΙΘΜΩΝ

(Ἰουλ. Κατ. καὶ 226)
Ἰπὸ Ν. Σπατακροποροραοῦ μωθητοῦ.

1ον) Εἰς πόσα ἴση κεφάλαιόν τι ἀνατοκίζομαν πρὸς 5 1/2 ἀπλοκασιζεται:

Λύσις. Λαρομῶντα ὡς βῆσιν τὴν γνωστὴν ἐξίσωσιον τοῦ ἀνατοκισμοῦ $K = a(1 + \tau)^n$.

Καὶ τῆς ἐπιπῆ κατὰ τὸ πρῶβλημα τὸ κεφάλαιον ἀπλοκασιζεται θὰ ἔχωμεν $K = 2a$ ἄρα ἢ ἀνωτῆρα ἐξίσωσις γίνεται:

$2a = a(1 + \tau)^n$ ἢ $2 = (1 + \tau)^n$. Ἀντικαθιστῶντες δὲ τὸν τ διὰ τοῦ 0,05 λαρομῶντα $2 = (1 + 0,05)^n$ ἢ $2 = (1,05)^n$ ὅθεν λαρομῶντα τοὺς λογαριθμοὺς καὶ λύοντες τὴν ἐξίσωσιον ὡς πρὸς n ἔχωμεν:

λογ. 2 = n. λογ. 1,05 καὶ διαιροῦντες ἀρῆρα τὰ μέλη διὰ τοῦ λογ. 1,05 ἐρῆραμεν

$$n = \frac{\text{λογ. } 2}{\text{λογ. } 1,05} \text{ καὶ } \text{λογ. } 2 = 0,30103$$

$$n = \frac{0,30103}{0,02119} = 14 \text{ (τῆ καὶ } 74 \text{ ἡμ.)}$$

2ον). Ἐν ὁ σπλοκασιζομαι τῶν πινὸς αἰξῶνται κατ' ἴσος κατὰ 5 χιλιοσθῶ αὐτοῦ καὶ εἶνε σῆμαρον 2000000, πόσος θα γίνῃ μετὰ 100 ἴση:

Λύσις. Σπαρξῶμεν ἐπὶ τοῦ γνωστοῦ τύπου τοῦ ἀνατοκισμοῦ $K = a(1 + \tau)^n$ καὶ ἀντικαθιστῶντες διὰ τῶν ἴσων ἔχωμεν:

$$K = 2000000 (1,005)^{100} \text{ καὶ λαρομῶντες τοὺς λογαριθμοὺς ἢ προκειμένη ἐξίσωσις γίνεται } K = \text{λογ. } 2000000 + 100 \text{ λογ. } (1,005).$$

$$\text{λογ } 2 = 6,30103$$
$$100 \text{ λογ } 1,005 = 0,21700$$

$$\text{λογ } K = 6,51803$$
$$\text{καὶ } K = 3298300$$

3ον.) Ἐκ πίνου περιέχοντος 100 λίτρας οἴνου ἀρραίεται καθ' ἐκάστην μίαν λίτρα καὶ ἀναπληροῦται δι' ὕδατος. Ζητεῖται α') πόσος οἴνος θὰ μείνῃ μετὰ 50 ἡμέρας, καὶ β') μετὰ πόσας ἡμέρας θὰ μείνῃ τὸ ἔμεινον τοῦ οἴνου:

Λύσις. Ἐπειδὴ κατὰ τὰ δεδομένα τοῦ προβλήματος ἀρραίεται καθ' ἐκάστην ἡμέραν μίαν λίτρα καὶ ἀναπληροῦται δι' ὕδατος σημαίνει ὅτι τὴν πρώτην ἡμ. ὅπου ἀρραίεται μίαν λίτρα οἴνου, ἔμεινον 99 λίτρας οἴνου καθαρῶ, κατὰ τὴν δευτέραν ἡμέραν ἀρραίεται ἐκ τοῦ κρῆματος πάλιν μίαν λίτρα ὡστε ἔχωμεν τὴν ποσὴν τῶν ἀρῆρατων 100, 99,...

ἴτοι ἐνταῦθα ἔχωμεν γεωμετρικὴν πρόβληον τῆς ἀπῆρας ὁ λόγος $\omega = 0,99$ ζητεῖται δὲ πόσοι λίτρας θὰ ὑπάρχωσι μετὰ 51 ἡμέρας ἴτοι ζητεῖται ἢ 51 ἄρα τῆς προβῆου

$$\tau = a(\omega)^{n-1} \text{ ἀντικαθιστῶντες εἰ διὰ τῶν ἴσων ἔχωμεν.}$$

$$T = 100 + 50 (0,99) \text{ καὶ λαρομῶντες τοὺς λογαριθμοὺς ἔχωμεν } \tau = \text{λογ. } 100 + 50 \text{ λογ. } 0,99$$

$$\text{λογ. } 100 = 2,000000$$
$$50 \text{ λογ. } 0,99 = 1,78200$$

$$\text{λογ. } \tau = 1,78200$$
$$\text{καὶ } \tau = 60, \text{ λίτρ } \delta \dots$$

Ἦδη δὲ ἓνα ὑπολογίζομαι μετὰ πόσας ἡμέρας θὰ μείνῃ τὸ ἔμεινον τοῦ οἴνου ἀρραί νὰ εἰρωμεν τὸν ἀρῆρατον τῶν ὄρων τῆς προβῆου 100, 99, ... τὸν ὄρατον προσδιορίζομαι ἐκ τοῦ γεωμετρικοῦ τύπου $\tau = a(\omega)^{n-1}$ λαρομῶντες τοὺς λογαριθμοὺς ἔχωμεν $\text{λογ. } \tau = \text{λογ. } a + (n-1)$

λογ. και αντικαθιστώντες δια των ίσων εφί-
 σκεμεν λογ. $50 = \text{λογ. } 100 + (n-1) \text{ λογ. } 0,99$
 $\text{λογ. } 50 = \text{λογ. } 100 + n \text{ λογ. } 0,99 - \text{λογ. } 0,99$
 και μεταφέροντες έχομεν:
 $\text{λογ. } 50 - \text{λογ. } 100 + \text{λογ. } 0,99 = n \cdot \text{λογ. } 0,99$
 $n = \frac{\text{λογ. } 50 - \text{λογ. } 100 + \text{λογ. } 0,99}{\text{λογ. } 0,99} = 69 \text{ ημε.}$

ΛΥΣΕΙΣ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΣΤ'. ΒΙΒΛΙΩ

ΤΗΣ

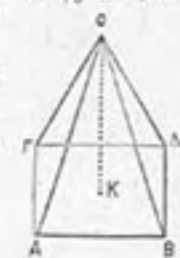
ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΟΥΣ ΓΕΩΜΕΤΡΙΑΣ

ΧΑΤΖΙΔΑΚΗ

ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΩΝ (σελ. 253)

1) Πυραμίδα τις έχει βάση τετράγωνον, αὐ-
 τή πλευρά είναι 5m, 2, τὸ ἕψος της είναι 12m.
 ζητείται ὁ ὄγκος αὐτῆς.

Λύσις.— Ὁ ὄγκος πύραμίδος είναι
 τὸ $\frac{1}{3}$ τῆς βάσεως ἐπὶ τὸ ὕψος της.

$AB = 5, 2$. Ἐπειδὴ ἡ βάση
 $OK = 12$, είναι τετράγωνον
 τοῦ ἡμοίου ἢ πλευρὰ είναι
 $5, 2$, τὸ ἐμβαδὸν τῆς βά-
 σεως ταύτης θίλει εἶσθαι
 $5, 2 \times 5, 2$ ἢτοι 27,04. Ὡς
 ἐκ τούτου ὁ ὄγκος τῆς πυρα-
 μίδος είναι τὸ $\frac{1}{3}$ τῆς βάσεως
 27,04 ἐπὶ τὸ ὕψος 12, 6

ἴσται·

$$\text{ὄγκος πυραμ.} = \frac{1}{3} \times 5, 2 \times 5, 2 \times 12 =$$

$$\frac{1 \times 5, 2 \times 5, 2 \times 12}{3} =$$

$$\frac{27,04 \times 12}{3} = \frac{324,48}{3} = 108,16 \text{ κ. π.}$$